

TUHAFİYE

Bugün günlerden sensin...

HAYDAR ERGÜLEN
@haydarergulen

-Sana bir şey söyleyeyim mi, biz aslında fena yenildik!

-Ben de Kadıköy'de bir çayevinin girişinde şu yazıyı gördüm: "Çayın bize öğrettiği bir şey daha var. Bekleyen her şey soğur, acır ve bayatlar."

-Belki de bir ateşi geride bıraktık ya da geride bir ateş kaldı bizden.

-İzmir'de Bostanlı'da bir ağacın üstünde, küçük bir bez afişe, siyahbeyaz ve titrek, hatta biraz da seyrek bir yazıyla "Kokulu mimoza ağacı, 60 yaşında!" yazmışlar. Aynı yıl doğmuşuz ağaçla, acaba 'arkadaşlık ağacı' olmasın? Yoksa 'hatırlatma ağacı' mı?

-**Şairler** diyorlar, devlete mi uyak tuturmaya çalışıyorlar?

-**Şiirle** devlet kurulur mu?

-Ha uyak tutturmak, ha ayak uydurmak...

-**Şairlerden** biraz soğudum galiba. Biri diğerine 'toprağım' diyordu, titreyen bir ağacın yanından geçerken palatosuna daha sıkı sarındığını gördüm...

-Yaprağım' demesini mi bekledin yoksa?

-Güzelmis, keşke deseymiş!

-Bir **şiir** yazacaktın noldu?

-Yazacağım, "**Göze Bakma Durağı**"na baka baka, benim de aklıma "Dağa Bakma Durağı" geldi.

-Hepimizi dağılayan bir şeyler var bu havada!

-Danimarka Krallığı mı dedin?

-Eugenio Borgna'nın *bekleyiş* ve

umut kitabını okuyorum.

-Adı ilgimi çekti...

-Zaman üzerine bir yazı yazacağım, onun için bakınırken gördüm, önceden de *ruhun yalnızlığı* ile *melankoli* adlı iki kitabını okumuştum.

-Ben onu bunu bilmem, zaman konusunda Cemal Süreya'nın dizesinin üstüne tanımam, ne diyordu Cemal Süreya: "*Beklemek gövde kazanması zamanın*". Ben zaman üstüne bundan daha sıkı bir dize okudum. Hem de bir zaman tanımı buldum burada, 'beklemek'. Meğer zaman dediğimiz şey beklemekmiş!

-Artık yalnızca şimdiki zaman kullanılıyor!

-Kolera!

-Kolera mı o nereden çıktı demeyeceğim.

-*Kolera Günlerinde Aşk*. Yalnızca aşk mı, her şeyimiz kolera günlerindeki gibi!

-Vebe, bataklık, kök kurutmak, çok sırtıtmak, her şeyden kıvırtmak...

-"*Bunalyoruz çocuk bunalyoruz/ biçim veremediğimiz şeylerin biçimini alıyoruz*". Şükrü Erbaş bunu eskiden söyleliydi ama zamanı şimdikiymiş işte!

-Üniversitedeyken, öncesinde, sonrasında 'bunalım edebiyatı' yapanlara açıktan karşı çıkmasak da, için için kızardık, bu da başka tür bir işsizlik gibi gelirdi! Şimdi kızamadığımız gibi bak kendimiz yapıyoruz! Şükrü de nasıl

bunalmam?

-Bunalyoruz deyince de 'beyaz türk' sınıfına mı giriyoruz acaba?

-Yeşil türk, sarı türk, gri türk, boz türk, mavi türk, kızıl türk...

-Kürt. Kürt.

-Cızzzz...

-Cız...re!

-Eugenio Borgna ne diyordu, "Gözlerin özü, görüş değil de, gözyaşlarıdır ve insan olma halinin anlam ufkunu en derinden ifade eden ve gerçekleştiren de gözyaşlarıdır. Kanaatimce gözyaşları, ruhun uç denizlerinde iz bırakan huzursuzlukların ve kırık umutların, sessizlik özleminin ve sessizlik sözcüklerinin özleminin yüzmesini sağlar. Gözyaşlarından dolayı üzerine perde inmiş bakışlar, görmenin ve bilmenin ötesine geçmemizi, her şeyin özüne, hakikate, hiç olmazsa acının ve umudun hakikatine yaklaşmamızı sağlar." (*Bekleyiş ve Umut*, çev: Meryem Mine Çilingiroğlu, **VKY**, 2015, s.136)

-Sussss!

-Bu yazı çok sıkıcı!

-Haklısın, özlemin eski tadı yok!

-Kitaplar çok güzel!

-Su da çok güzel gelsene...

-Bir **şiir** yazdım, henüz yayımlamadım, adı "Su çok güzel ölsene!"

-Bari şöyle 'vayy' dedirtecek bir-iki cümle kurabilseydin. Hem bugün...

-Bugün ne?

-Bugün günlerden sensin!